

Αγγελοθεραπεία: Μια αποκρυφιστική προσέγγιση στο θέμα της ασθένειας

/ Γνώμες

Τοῦ Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, Επικ. Καθηγητῆ Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἀσθένειας καὶ τοῦ πόνου διαχρονικά, εἶναι παράγοντες ὑψηλοῦ κινδύνου γιὰ τὴν παγίδευση ἀνίσχυρων πνευματικῶν ἀνθρώπων καὶ ἀκατήχητων χριστιανῶν γιὰ νὰ παγιδευθοῦν στὶς διάφορες «προσφορές» ἀντιμετώπισης τῆς ἀσθένειας, ποὺ προέρχονται ἀπὸ αἰρετικὲς καὶ ἀποκρυφιστικὲς ὁμάδες.

Μιὰ τέτοια σύγχρονη νεοεποχίτικη καὶ ἀποκρυφιστικὴ προσέγγιση στὸ πρόβλημα τῆς ἀσθένειας εἶναι καὶ ἡ λεγόμενη «Ἀγγελοθεραπεία». Μιὰ τάση ποὺ πρωτοεμφανίστηκε σὲ νεοεποχίτικες κινήσεις τῶν ΗΠΑ, εἶναι ὑπαρκτὴ διεθνῶς καὶ τὰ τελευταῖα χρόνια εἶναι παροῦσα, δυστυχῶς ἀκόμα καὶ στὴν Ἑλλάδα.

Ἐξ ἀρχῆς πρέπει νὰ διευκρινίσουμε ὅτι ὁ ὅρος «ἄγγελος» στὰ πλαίσια τῆς λεγόμενης «ἀγγελοθεραπείας» ὡς νεοεποχίτικης καὶ ἀποκρυφιστικῆς πρακτικῆς δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὴ θεώρηση καὶ τὴ νοηματοδότηση τοῦ ὅρου, ὅπως αὐτὸς γίνεται ἀποδεκτὸς ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη χριστιανικὴ μας πίστη.

Ἡ νοηματοδότηση τοῦ ὅρου «ἄγγελος» εἶναι ἄκρως ἀντιχριστιανικὴ. Στὰ ἴδια πλαίσια, σὲ διάφορα ἔντυπα, βιβλία, ἄρθρα καὶ ἱστοσελίδες τοῦ χώρου θὰ

συναντήσουμε ὀνόματα «ἀγγέλων» ποὺ ἔχουν σαφῶς ἀποκρυφιστικὴ προέλευση καὶ προέρχονται, συνήθως, ἀπὸ τὴν ἀποκρυφιστικὴ παράδοση τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ Καμπάλα (Kabbalah).

Τέτοια ὀνόματα ὑποτιθέμενων «ἀγγέλων», ποὺ συναντᾶμε σ' αὐτοὺς τοὺς χώρους εἶναι: «Ἀζαριήλ, Ἀραλίμ, Ἀριήλ. Ζαριήλ, Κασμαρᾶν, Μελεχίμ, Ρουχιήλ, Κασιήλ, Ταλιαχὰλ κ.ἄ.». Στὸν ἴδιο χῶρο συναντᾶμε τὴν παράδοση θέσης ὅτι κάθε δημιουργήμα πάνω στὴ γῆ π.χ. λουλούδια, δέντρα, πουλιά, ζῶα ἔχουν ἓνα φύλακα ἄγγελο.

Οἱ ὑποτιθέμενοι «ἄγγελοι» στὰ πλαίσια τῆς «ἀγγελοθεραπείας», παρουσιάζονται ὡς αὐθύπαρκτες ὀντότητες, ποὺ ἔχουν «θεραπευτικὴ» δύναμη, ποὺ τὴ διοχετεύουν ἄλλοτε μέσω μεσαζόντων – καναλιῶν καὶ ἄλλοτε ἀπευθείας μέσω τῆς προσευχῆς σ' αὐτοὺς καὶ τῆς ἐπὶ κλήσης τῆς βοήθειάς τους.

Ὁ χῶρος κάνει λόγο ἐπίσης ὅτι κάποιοι ἅπ' αὐτοὺς τοὺς «ἀγγέλους» εἶναι ἐπανενσαρκωμένες ὀντότητες ἀπὸ πνευματικὰ βασίλεια ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχουν ζήσει περισσότερες ἀπὸ μία φορές ὡς ἄνθρωποι.

Στὰ πλαίσια τῆς «ἀγγελοθεραπείας» δὲν ἀπουσιάζουν ὅροι νεοεποχίτικης νοηματοδότησης καὶ πρακτικῆς, ὅπως: « καρμικὴ ἐπίδραση, διαλογικὴ ἐπικοινωνία, μύσεις, συχνότητες, δονήσεις κ.ἄ ».

Ἡ «ἀγγελοθεραπεία» προϋποθέτει ὅτι ὁ «ἄγγελος» θεραπευτῆς ἀκτινοβολεῖ θεραπευτικὴ ἐνέργεια, ἡ ὁποία κατὰ περίπτωσιν ἔχει καὶ συγκεκριμένο χρῶμα. Ὁ ἀσθενὴς δὲν ἔχει μόνο παρὰ νὰ ἐμπιστευθεῖ καὶ νὰ ἀπευθυνθεῖ γιὰ νὰ ζητήσῃ τὴ βοήθεια κάποιου «ἀγγέλου».

Ἡ λεγόμενη « ἀγγελοθεραπεία » δὲν ἀποτελεῖ τίποτε ἄλλο, παρὰ μία ἀκόμη μεθόδευση τοῦ ὄφους. Ἐνώπιον τοῦ πλήθους τῶν προσφορῶν τῆς «ὑπεραγορᾶς» ποὺ λέγεται Νέα Ἐποχὴ, ὁ Ὁρθόδοξος χριστιανὸς ἔχει πάντα ὑπ' ὄψιν τοῦ μόνο τὸ «πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα».